

cock-tail

Com a regla general, els insectes l'alimentació dels quals és purament vegetal, són inofensius, mentre que aquells que es nodreixen amb substàncies càrnies, són actius, implacables i buscarraons.

★

En un examen de Medicina:

—A veure: un individu té una cama més curta que l'altra, i per tant, coixeja en caminar. Què faria vostè en aquest cas?

—També coixejaria.

★

Les persones de cabell roig estan en general menys propenses a la calvície.

★

Entre sogra i gendre:

—Sàpiga vostè que la meva filla és una perla.

—I vostè una ostra.

★

Si els éssers humans seguissin creixent en la mateixa proporció que durant el primer any de vida, als deu anys d'edat tindríem més de vint metres d'alçada.

★

L'home, amb el seu treball, ha determinat l'evolució físico-psíquica de la criatura humana, arribant a forçar aquesta per desfiguracions aconseguides darrera un ideal de perfecció. Així ha sublimat l'intel·lecte, ha posat lleis, ha construït parapets als sentiments, arribant a la ficció de foragitar-los a la crueltat de cerebritzar-los, ha cercat estar fora dels sentits. I al cap de temps s'ha trobat allò humà lluny de l'origen natural, a voltes enfront. I ha començat l'enderroc catastròfic del món que així vivia.—**D. Fernández.**

★

Entre marit i muller:

Ell.—No hi hagué cap imbècil que et fes l'amor abans del teu matrimoni?

Ella.—Sí.

Ell.—Doncs havies de casar-te amb ell.

Ella.—Ja és això el que vaig fer.

★

Hi ha qui destrueix la salut a copia d'empenyar-se en conservar-la.—**Virgili.**

★

Els vents i l'onatge sempre van a favor dels millors navegants.—**Gibbon.**

★

Aquells que es creuen superhomes, solen ésser aquells que en ximpleria superen els altres homes.—**Armangué.**

★

—Ahir a la matinada em vaig trobar en una situació molt difícil—diu un marit a un altre.

—Com va ésser això?

—Molt senzill: tornava a casa tard, la meua dona em sentí i pregunta: «Joan, quina hora és?»

—Les dotze —responc jo, i en aquell precís moment el maleït rellotge de cucut es posa a cantar tres vegades.

—I com t'ho vas manegar?

—Doncs vaig haver-me de quedar allí i cantar jo les nou restants.

★

Entre dos pares de família:

—Hauries de sermonejar severament el teu fill.

—Inútil. No escolta més que els imbècils.

—Ja li parlaré jo.

★

La desitjada igualtat no pot existir en la societat, com no existeix en la Natura.—**Marat.**

★

Un soldat que ha estat ferit de bala el duen a l'hospital. Durant dos dies els metges no fan altra cosa que sondejar la ferida, fins que cansat de sofrir, pregunta el pacient:

—Podrien dir-me què fan, tan torturar-me?

—Cerquem la bala.

—Redimoni! Haver-ho dit! La tinc a la butxaca.

★

El silenci és, a vegades, el crític més sever.—**Charles Buxton.**

★

Els anys no produeixen savis, solament produeixen vells.—**Mme. Swetchine.**

★

Respectem els cabells grisos; especialment els nostres.—**J. P. Senn.**

★

Els homes que no aporten a la convivència social altre cabdal que el de llur simpatia, acaben per fer-se terriblement antipàtics.

★

El metge, a la muller del malalt:

—Senyora, és un cas desesperat. Fixi's vostè en el color morat de les seves mans.

—Oh, doctor, és que el meu marit és tintorer.

—Ah, sí? —exclama el metge—. Doncs d'una i bona s'ha lliurat... Si no hagués estat tintorer no hi havia remei per a ell.

★

Uns pescadors que tiraven la xarxa des de la platja, van sentir un gran pes, i creient que era el cadàver d'un ofegat, enviaren avís al batlle.

Quan van treure la xarxa, es trobaren amb la calavera d'un ase. I exclama un dels pescadors:

—Que vagi un a casa del batlle, i li digui que és un ase.

★

Els coneixements, com la fusta, no han d'usar-se molt, mentre no estiguin madurs.—**O. W. Holmens.**